

Следъ ужасенъ бой Дюзтабановъ и Карагьозовъ се отеглили съ остатъка отъ дружинитѣ си къмъ върха Марагидикъ. Цанко билъ тежко раненъ въ ръката и билъ принуденъ да разпустне дружината си на 12 май, когато снѣгъ затрупалъ Балкана.

Уморенъ, съ счупена ръка, гладенъ и окъсанъ въ боеветѣ, Цанко наблизилъ Габрово съ 2-3 другари, обаче въ колибите Бойновци билъ хванатъ и заведенъ вързанъ въ Габрово, а оттамъ въ Търново.

Цанко Дюзтабановъ предъ съда и на бесилото

В.-Търново гъмжи отъ безброй вързани и докарани българи отъ разни села и градове, за да ги сѫди турскиятъ сѫдъ за бунтъ противъ султана. Тъмниците, ханицата и кѫщите били препълнени отъ гладни, парциаливи, болни и потънали въ каль клетници.

На 18 май градътъ се препълнилъ и съ въоръжени турци. Улиците били заприщени. — Какво става? — пита плахо единъ селянинъ, дошелъ на пазаря.

— Каратъ отъ Габрово башъ комитата (войводата) — Цанко Дюзтабановъ. Турцитѣ, настръхнали, се занавватъ, българите се свиватъ и отбѣгватъ изъ тѣсните улици. . .

Съдътъ заседава въ голѣмото полицейско здание. Турските стражари вкарватъ окования съ вериги Цанко. Той върви гордо и гледа смѣло.

Като го видѣли турските сѫдии, всички се спогледали и прехапали устни. Тѣ го знаели, че е чороаджийски синъ, че е ученъ, говори френски, италиянски, че е сѫдия. . . а сега предъ тѣхъ стои „комита“.

Председателътъ продумалъ:

— Дюзтабанъ *ебенди* (господине), ти си ученъ човѣкъ? Сѫдия въ Габрово, защо се бунтувашъ? Като четеши история и знаешъ, колко е голѣма турската империя, не разбрали, че една шепа слабовъоружени момчета не могатъ да свалятъ султана?